

betydning, at der vil foreligge den fornødne retlige interesse.

Er en klage ved en fejltagelse blevet sendt til advokatrådet, advokatnævnet eller en forkert kredsbestyrelse, vil disse myndigheder sørge for, at klagen sendes til den rette kredsbestyrelse og underrette klageren herom. Det følger endvidere af kravet om god advokatskik, at en advokat skal vejlede sin klient om, at et salærkrav kan prøves af kredsbestyrelsen, såfremt klienten giver udtryk for, at han finder, at salærkravet er for stort.

Til § 147.

Ifølge bestemmelsen kan hver af parterne indbringe kredsbestyrelsens afgørelse for advokatnævnet. Kredsbestyrelsens afgørelse skal være ledsaget af en vejledning om klageadgangen.

Foruden parterne kan også advokatrådet indbringe afgørelsen for advokatnævnet. Denne adgang for advokatrådet skal ses på baggrund af rådets almindelige tilsynbeføjelse og kan medvirke til at sikre, at der ikke udvikler sig en forskellig praksis i salærsager ved de enkelte kredsbestyrelser. Det må antages, at rådets klageadgang kun vil blive udnyttet i meget få tilfælde.

Til § 147 a.

Klageordningen er som udgangspunkt ikke til hinder for, at parterne kan vælge at indbringe spørgsmål om salærkrav for de almindelige domstole, jfr. dog den særlige bestemmelse, der er forelået i § 1, nr. 9.

Ifølge bestemmelsen i § 147 a kan klagesagens parter dog ikke anlægge sag ved de almindelige domstole, når salærklagen er indbragt for en kredsbestyrelse og behandles af kredsbestyrelsen eller senere af advokatnævnet.

Ordningen svarer i princippet til, hvad der gælder for sager, der er indbragt for forbrugerklagenævnet.

Når sagen er afsluttet ved klageorganerne, kan en part, der er utilfreds med afgørelsen, frit anlægge en sag ved domstolene. Afgørelser, der er truffet af en kredsbestyrelse eller advokatnævnet, kan således ikke umiddelbart fuldbyrdes. En advokat, der ikke ønsker at opfylde en kredsbestyrelsens afgørelse, vil imidlertid handle i strid med god advokatskik, hvis han ikke rettidigt indbringer spørgsmålet til afgørelse for advokatnævnet.

Når advokatnævnets afgørelse foreligger, må det endvidere følge af god advokatskik, at advokaten snarest muligt enten opfylder afgørelsen og udtrykkelig meddeler den anden part, at han affin-

der sig med advokatnævnets afgørelse, eller anlægger sag ved de almindelige domstole. I et sådan tilfælde vil den anden part have ret til fri proces, hvis de økonomiske betingelser herfor er opfyldt, jfr. forslaget § 1, nr. 7.

Til kapitel 15 b.

Kapitlet indeholder regler om behandlingen af klager over, at en advokat har tilsidesat sine pligter, og om disciplinærsanktioner.

Til § 147 b.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 1* kan klager over, at en advokat har tilsidesat sine pligter, indbringes for advokatnævnet.

Klager kan ifølge *stk. 3* indgives af klienter og andre, der har en retlig interesse i det konkrete forhold, som klagen angår. Et mere generelt ønske om, at advokater handler i overensstemmelse med god advokatskik vil ikke i sig selv kunne opfylde kravet om den fornødne retlige interesse. Advokatrådet kan i medfør af bestemmelsen i § 143, stk. 2, indbringe klager for nævnet.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 4* kan advokatnævnet i disse sager lade parter og vidner afhøre ved retten. Bestemmelsen er hidtil kun blevet anvendt i yderst sjældne tilfælde. På baggrund af karakteren af de afgørelser, som nævnet træffer i disciplinærsager, finder justitsministeriet imidlertid ligesom advokatudvalget, at adgangen til at foretage afhøringer for retten bør opretholdes.

Til § 147 c.

Bestemmelsen angiver de sanktioner, som advokatnævnet kan anvende i en disciplinærsag over for en advokat. Bestemmelsen træder i stedet for den gældende retsplejelovs § 144, stk. 2, og svarer i princippet til § 147 i betænkningssudkastet.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 2* kan advokatnævnet anvende fortløbende bøder for at tvinge en advokat til at opfylde sine pligter. Advokatnævnet kan endvidere fratage advokaten behandlingen af en eller flere bestemte sager og lade en anden advokat fuldføre dem. Har advokatnævnet truffet en sådan afgørelse, vil advokatens undladelse af at udlevere sagens dokumenter kunne sanktioneres som en selvstændig disciplinærforsøelse. Udleveringen vil endvidere kunne fremtvinges ved brug af tvangsbøder eller gennem en umiddelbar fagedforretning.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 3* kan advokatnævnet frakende en advokat retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller